

Flaggor och jord dränkt i blod

Balzac sa till oss: *“Bakom varje stor förmögenhet ligger ett brott.”* Nationer är inget undantag. Deras flaggor vajar högt, men under dem är jorden genomdränkt av blodet från dem som fördrevs, erövrades eller förstördes. Förenta staterna byggdes på massgravar av ursprungsbefolkningen, deras marker stulna, deras nationer krossade, deras jord skriker under stjärnorna och ränderna. Israel byggdes på *Nakba* – katastrofen 1948, då över 700 000 palestinier drevs från sina hem, deras byar jämnades med marken och deras jord togs i beslag av en annan flagga.

Detta var ingen slump. Det var planerat. Irgun och Lehi, sionistiska paramilitära grupper, förde ett terrorkrig mot både palestinier och briter. Menachem Begin – senare premiärminister – var på den tiden den mest eftersökta terroristen i Palestina, med en belöning på £10 000 från MI5. Under hans befäl genomförde Irgun bombningen av King David Hotel 1946, som dödade 91 personer, och deltog i massakern i Deir Yassin 1948, där över 100 civila slaktades. Sionistiska styrkor förstörde mer än 400 palestinska byar under kriget. Detta var den jord i vilken Israel slog rot.

Och brottet slutade inte med grundandet – det hårdnade till politik. Palestinier som överlevde placerades under militärstyre. De i exil fick aldrig återvända. Västbanken styckades upp av bosättningar och murar. Gaza förseglades och kvävdes, dess folk straffades bara för att de existerar. Mänskliga rättighetsorganisationer – Amnesty International, Human Rights Watch, B'Tselem – har alla benämnt systemet för vad det är: apartheid.

Nu har Gaza blivit gravplatsen för Israels moraliska anspråk. Till och med augusti 2025 har Gazas hälsoministerium dokumenterat **över 62 000 bekräftade dödsfall**, deras kroppar hämtade och identifierade. Nästan hälften av dem är barn. Men detta är bara det synliga lagret av katastrofen. Tiotusentals fler ligger fortfarande under rasmassorna i förstörda kvarter, deras namn oregistrerade. Den verkliga siffran är nästan säkert tre till fem gånger högre, en verklighet som bara kommer att bli tydlig när internationella journalister, FN-utredare och rättsmedicinska experter äntligen får tillträde till Gaza. Israel döljer sina brott precis som nazisterna en gång gjorde – men som historien visar kan grymheter inte döljas för evigt. Precis som hela omfattningen av Förintelsen avslöjades först när de allierade gick in i koncentrationslägren, kommer Gazas dolda gravar en dag att vittna om brottets omfattning.

Symboler överlever inte grymheter

Vi har sett detta förut. Svastikan symboliserade en gång välbefinnande och lycka i Indien, Kina och över hela den antika världen. Den pryddes tempel och helig konst i tusentals år. Men nazisterna tog över den, hissade den över dödsläger och dränkte den i folkmord. Idag kan svastikan inte återtas i väst. Dess ursprungliga betydelse är begravd under askan från Auschwitz.

Den israeliska flaggan står nu inför samma öde. En gång upphöjd som en symbol för tillflykt för ett förföljt folk, har den burits över massakrer, belägringar och apartheidmurar. För världen representerar den inte längre överlevnad – den representerar dominans och död. Dess ränder, som en gång skulle påminna om tallit, är fläckade av blodet från Gazas barn. Dess stjärna, en gång en symbol för tro, har vapenförts till ett märke av förtryck.

Och precis som svastikan är den oförlåtlig. Sydafrika övergav sin apartheid-era flagga eftersom den var oskiljaktig från rasförtryck. Konfederationens flagga i USA erkänns nu som en symbol för slaveri och uppror mot jämlikhet. Så kommer historien också att behandla den israeliska flaggan: inte som en symbol för hopp, utan som ett baner under vilket grymheter begicks.

Den oförlåtliga fläcken

Denna fläck tillhör inte bara Israel. Den tillhör mänsklighetens samvete. Världen som tillät Gaza att svältas, bombas och begravas kommer att bära denna skam. Precis som nazisternas brott förblir ett evigt åtal mot världen som tittade bort för länge, kommer Gaza att hemsöka vårt kollektiva minne.

Ingen flagga, ingen hymn, inget noggrant utformat tal kan tvätta bort detta blod. Historien kommer att minnas. Och motståndet kommer att förbli inte bara en rättighet, utan – som Brecht lärde oss – en plikt.

Som skriften varnar: *“Vad har du gjort? Rösten av din broders blod ropar till Mig från jorden.”* Jorden minns. Flaggorna minns. Och räkenskapen kommer.

Referenser

- Morris, Benny. *The Birth of the Palestinian Refugee Problem Revisited*. Cambridge University Press, 2004.
- Khalidi, Walid. *All That Remains: The Palestinian Villages Occupied and Depopulated by Israel in 1948*. Institute for Palestine Studies, 1992.
- Segev, Tom. *1949: The First Israelis*. Free Press, 1986.
- MI5 Arkiv, Storbritanniens nationella arkiv: belöning på Menachem Begin (1944–1945).
- Pappé, Ilan. *The Ethnic Cleansing of Palestine*. Oneworld Publications, 2006.
- Amnesty International. *Israel's Apartheid Against Palestinians: Cruel System of Domination and Crime Against Humanity*. 2022.
- Human Rights Watch. *A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution*. 2021.
- B'Tselem. *A Regime of Jewish Supremacy from the Jordan River to the Mediterranean Sea: This is Apartheid*. 2021.
- FN OCHA (FN:s kontor för samordning av humanitära frågor). *Gaza Crisis Reports, 2023–2025 uppgifter om offer*.
- Heller, Steven. *The Swastika: Symbol Beyond Redemption?* Allworth Press, 2000.